

[Marianne Bentsen-Pedersen]

håber, at forsikringssselskaberne nu begynder en lidt anden kampagne, efter at lovforslaget er vedtaget.

Jeg synes, der er al mulig grund til at takke regeringen for det, de får igennem, og at gratulere regeringen med det store flertal, der nu vil samle sig.

Askjær Jørgensen (FP):

Man kan aldrig blive for gammel til at lære. Hr. Lykketofts ordførertale kan måske være en belæring til regeringspartierne om, hvem man skal kigge efter, når man skal lave forligsaftaler. Hr. Lykketofts ordførertale var den groveste trampen i ansigtet på forligspartier, man nogen sinde har hørt herfra; man kan ikke sige, det var fair, man kan ikke sige, at det var pral, nej, det var storskrideri af storformat.

Det er helt klart, at hr. Lykketoft var heroppe for at bevise, at nu har jeg, hr. Lykketoft, fået mit flagskib søsat, nu har jeg sejret over alt og alle, nu har jeg fået denne sag, som jeg vil have den.

Så kan jeg kun sige til danske lønmodtagere, til alle dem, der har sparet op til deres pension og i god tro har forsøgt at sikre deres alderdom: læs hr. Lykketofts ordførertale meget grundigt og overvej den, når I går til stemmeurnerne, når I går hen og betaler jeres fagforeningskontingenter. Se på, hvad de penge, I betaler til socialdemokratiet, bliver brugt til. Det er det eneste, vi har tilbage.

Hr. Lykketoft talte om et fallitbo. Når vi har de nuværende regeringspartier, er det vel, fordi socialdemokratiet som fallitbo smed tøjlerne sidste sommer, så hvis vi skal lave en konkurrence om, hvem der er tættest ved at præstere et fallitbo, må det nok være socialdemokratiet, der vinder. Derfor synes jeg, at hr. Lykketoft, selv om han er vældig begejstret i sin store glæde over at få sit eget flagskib søsat, skulle gå lidt stille med dørene, når man taler om fallitbo, når man har været minister i en socialdemokratisk regering.

Jeg har hørt tidligere socialdemokratiske finansministre tale om økonomiske afrunde osv. Jeg mener faktisk, at man i historien om nogle år tydeligt vil kunne læse i alle statistikker og kurver over vores økonomi, hvem det var, der tegnede fallitboet rent politisk i disse år her i Danmark. Det var først og fremmest hr. Lykketofts parti.

Det er en sag, der indeholder aspekter om troværdighed, det er en sag, der i allerhøjeste grad ikke tjener folketingsret til ære; der er tale om brudte løfter. Vi mangler stadig væk et svar, især fra det konservative folkeparti, der siger, at dette her er noget, man nødtvungent er gået med til. Er det således, at det konservative folkeparti for tid og evighed eller for 5 år eller for 10 år eller for 20 år har deponeret sin sjæl, handlekraft og selvstændighed i denne sag i lommen på hr. Lykketoft? Hvor lang tid gælder denne pantsætning af det konservative partiprogram? For hvor mange år gælder den? Hvornår udløber den? Er det et 20 års eller 30 års lån, eller hvor lang tid strækker den prioritering sig over? Det ville være meget interessant at få det oplyst.

Det, vi nu først har at kæmpe for, er at hjælpe de mennesker, som efterhånden mærker disse ting, når de skal have deres pensioner udbetalt. Vi må forsøge at få dem hjulpet på anden måde, og det kan naturligvis gøres ved at lempe på den beskatning, der er, når pensioner kommer til udbetaling. Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om skatteministeren har overvejet, hvis det skulle blive parlamentarisk muligt, at imødekomme eller komme lidt salve på de sår hos de mennesker, der bliver ramt, ved f. eks. at regulere de 40 pct. i nedadgående retning.

Emmert Andersen (CD):

Også jeg skal udtrykke min forundring over hr. Lykketofts indlæg her ved sidste behandling af pensionsbeskatningslovgivningen.

En ting er, hvad vi ønsker, en anden ting er, hvad der er politisk mulighed for. CD ønskede ikke denne beskatning, men vi så, at vi havde fået noget, der var værre, hvis vi ikke gik med.

Lad mig lige fastslå, at vi har ikke fået realrentebeskatning med tilbagevirkende kraft; det gælder først for opsparing efter 1. januar 1983. Lad mig også lige fastslå, at det ikke er 2 pct. realrente, vi nu taler om, det er 3½ pct. realrente. Vi har altså opnået noget, og det er CD-politik, fordi det er pragmatisk politik.

Hvis regeringen får lov til at sidde længe og kan videreføre den politik, der allerede er påbegyndt så godt, tror jeg også, at vi vil